

Glej, List!

Kazalo

5 — uvodna beseda

Glej, Prometej

7 — marginalije in prebliski

12 — ego sum?

13 — Arna versus Io

14 — pismo

16 — iz razčlembe

21 — osebne izkaznice bogov

Glej, nazaj

31 — Jaša Koceli: Ni obale ni

Glej, naprej

34 — Marko Bulc: Glej, svojeglavo naprej!

uvodna beseda

Urška Brodar

Tokrat v Gleju pozdravljamo režijski prvenec Simona Belaka: *Glej, Prometej*. Današnjim časom primerno je brechtovsko podnaslovljen kot: Apologija za razklano osebnost in zbor lačnih ljudi. Simon se je, sicer kot študent filozofije na Filofaksu, pridružil Horvatovemu seminarju na Akademiji in se tam z ostalimi slušatelji povezal v skupino G-Fart. Svoj režijski prvenec je pripravil v okviru programa *Glej, rezident!*, katerega so letos zasedli prav G-Fartovci. Novi program *Glej, rezident!*, pobudnik le-tega je umetniški vodja v odhajanju Marko Bulc, eno leto omogoča posamezniku ali skupini ustvarjalcev, da v Gleju ustvarjajo po svoji vesti in prepričanju, v duhu gledališkega eksperimenta, ali pa tudi ne. Pa vendar Simon v Gleju ni prvič, z Zalo Sajko in Nežo Jurman so pred dvema letoma delali miniaturo *Enter your name here*, kjer so preizpraševali ritualnost gledališkega dogodka, pri čemer je osrednji, pričakovani dogodek seveda umanjkal. Okoli tega vprašanja se pravzaprav vrtita tudi prvi *Kabare Kurac: Demoni*, ki so ga G-Fartovci konec februarja uprizorili v Gleju, in *Prometej*. In sicer vsak iz svojega, pustimo ob strani v kolikšni meri radikalnega, kajti to ni bistveno, zornega kota. Bistveno vprašanje, s katerim se kolektivno ukvarja, recimo ji kar, najmlajša generacija Glejevcev, je: kaj je gledališče in njegova srž.

Gre za ponovno skušanje gledaliških konvencij vseh sort in časov. Eni to počno bolj direktno z, lahko bi ji rekli, aktivno politično držo, ki v svoji izvedbi zanalašč ni formalno izčiščena, drugi bolj posredno, z verzom kot nosilcem formalnega nasprotja, ki od igralcev in posledično gledalcev, terja popolnoma drugačno držo. Ko nam ritual spregovori iz svojih daljav.

Glej, Prometej

marginalije in prebliski

Simon Belak

obad = falos → kastracija

boj za besedo
začeti govoriti
kje začeti

glas

Nenehni gledalci požirate v ognju ljubezni do gledališča tisto, kar smo vam pripravljene izpljuniti – besedo, hči gledališča. Beseda v gledališču je preveč podobna doktrini milosti in usmiljenja, zato je sin gledališča obred. Zato se bomo na tem odru obredno posiljevali in surovo gledali. Gledalci. Treba si je izboriti pravico do besede.

— Stojsavljević V. & Živadinov D.: Tri elizabetinske tragedije
država: R. III: – epilog

akuzmatični glas

Nočna mora je vedno mora reda, ki ga vsili udirajoče realno.

blaznost = nemogoče vztrajanje

Prometej, ujet v Ajshilovem tekstu, zbor pleše okoli njega z ekspresivnejšim tekstom.

Veliki Inkvizitor se je naselil v Vodjo Zbora → obsedenost, duh (duh krši red živega in mrtvega). napaka; trk dveh tekstov; zev, ki odpira

cikličnost

mitski čas

usoda

pravljичnost = vzpostavljanje časovnosti
odnos do časa → Prometej vs. Inkvizitor =
sintetično vs. analitično

ritual

,lasten današnjemu času

razmazanost vlog/likov

Starih bogov ni več. V kakšen čas se je prebudil Prometej?

Dvojnost/superpozicija prerokbe: izrekanje o tem, kar je že bilo, kot koda za to, kar še bo.

jezik, iztrgan logosu

sluke, ne pomeni → trenuten vtis → asociacije

pomen šele v sozvočju z ostalimi znaki

slikanje z zvokom

interpretacija, znak vs. doživetje, občutje

nasilje vs. krutost

naslada in radost navkljub trpljenju vs. zaradi trpljenja

antisimetrija: Prometej vs. Io = uklenjeni vs. tavajoča

kljuvanje = pikanje

preroški govor

interpretacija sanj

Učil sem jih različnih ved preroških,

iz sanj sem prvi sklepal, kakšen bo

razplet prihodnosti, pojasnil jim

pomen raznih glasov, obcestnih srečanj.

sanjski svet

3 prizori, 3 skrivnosti, 3 obrazi (ženska – čudež, sel – skrivnost, sodnik – avtoriteta)

Spominjanje, kdo si?

boj za interpretacijo
interpelacija → moč, oblast
dvom, razklanost

tragedija: usoda vs. volja

simbolna funkcija kaznovanja (vs. vklenjenost)

srečevanje, prepoznanje

publika kot zbor
publika je porota
publika kot nizkotni, šibki ljudje. Zbor/Inkvizitor skrbi zanje,
Prometej jim vnovič podarja vednost.

trickster: Prometej vs. Hermes

ničesar nočemo povedati, ampak ponuditi izhodišče za
lastno mišljenje

Duh, ki skuša Prometeja, je predstava sama.

ego sum?

Anja Novak

Skomina me od svojega življenja.
Hotela sem samo živeti,
pa sem se zaprla
v kletko.
Jaz sem vklenjeni
Prometej.
Moje roke so proste
in mlade, a moja
duša je brez
lastne volje.
To je filozofska pesem.
Ne maram filozofskih
pesmi.
Jaz bi meso.
Požrla bom samo sebe.

Arna versus lo

Kdo je?
Uspavajoči napev
me trpinči
skakaje.
Voščena piščal,
njeni odmevi:
kam?
kdo si?
kdo si?
kdo si?
kdo?
Povej mi!
Reci mi!
Ne odreci mi!
Ne varaj me!
Govoriti me je sram o zlu:
telo se mi je spremenilo,
omračil um,
v blaznem plesu,
v blodnjah
–kdaj konec mojim blodnjam?
Bežim
vse žive dni.
Nimam v oblasti svojih besed ...

Arna Hadžialjević

pismo

Anja Novak

Ljubi Prometej,

če ne bi jaz, bi pa kdo drug. Mogoče sem jaz še najboljša možnost. Veš, počutim se kot Saloma, ki opeva lepoto tvojega telesa in si te želi, a vseeno bo zahtevala tvojo krvavo glavo na pladnju. Ne zase, za človeštvo.

Toda jaz ljubim tudi ta tvoj ogenj. Zavidam ti tvojo idejo, veš. Lepota tvojega telesa je le manifestacija tvoje duše.

Reci mi, da nisem sama kriva, da to počnem. Reci mi, da bi me ljubil, če bi bila na drugem svetu.

Reci mi, da bi mi kupil kamelo in mi postregel z nektarjem na Olimpu, če naju ne bi gledali.

Vse bi lahko bilo preprosteje. Moj rabelj bi ti odsekal glavo in ne bi mi bilo treba gledati teh črnih oči s toplimi oranžnimi zublji na sredi. V tebi je toliko ognja, o Prometej!

In mene zebe v tem življenju, zato sem prej prišla sama do tebe, po malo ognja, da zapeče dušo od misli na to, kaj vse bi lahko bilo, pa ne bo. Ker boš umrl. Za zgled. Zato, ker ljudje tako želijo.

Za koji klinac si dal ogenj ljudem? Ljudje so koristoljubni, skrbijo za svojo rit. Izdelali so atomsko bombo iz tvojega ognja in si uničili svet. Zgradili so si WTC in ga z najmodernejšimi letali sesuli skupaj s tisoči ljudmi vred. Iz epruvete so potegnili ovco in zdaj hočejo krompir, radič in telečji zrezek pojesti v eni pisani kapsuli. Ljudje nimajo mej. Meje jim postavijo bogovi. Ti si naiven bog, ker si izbrisal meje neumnim ljudem. Žal mi je, a ljudje niso dojeli, zakaj si jim dal ogenj.

Prometej, to niso sanje, to se dogaja zares, to ni Ajshilova pripovedka, to je svetovna kronika v živo.

Danes se lahko še po mili volji sovraživa in ljubiva in si poveva in narediva vse. Ko bo predstave konec, te peljem na pire krompir in telečjo pečenko.

Toda ... Jutri te sežgem.

....

S pomarančo.

Tvoja Veliki Inkvizitor

P.S. Sprašujem se, kdo in kako bi zajebal, če ne ti in ne z ognjem. Najverjetneje bi v vsakem primeru imeli frko. Pride pač era, ko se morajo sistemi porušiti, da dobimo teren za izgradnjo novih idej.

iz razčlembe

Simon Belak

Mit in ritual

Ritual vzpostavlja lastno logiko onkraj vzročnosti.

- Ponavljjanje → predvidljivost → avtomatizem → zamaknjenost
- izguba individualnosti vs. samospoznanje
- prepustiti se
 - religija, seks, umetnost, droge
 - tabu vs. povzdignjenost
- oster rez, ki preseka avtomatizem, odpre naše nezavedno → sheme mišljenja
- potujitveni učinek
- ponovitev kot sidrišče, ki omogoča samoreferenčnost → ogledalo
- ritual me sooči z drugim, ki mi je hkrati enak. Oba sva usmerjena v isto točko, na čemer lahko gradiva nadaljnje pomene → igra → vzpostavitev jezika
- izguba občutka za čas → vživetje (*flow*)
- vrnitev v mitski čas

- vse je povezano z vsem → totaliteta
- ciklizem
 - red (zime bo konec, sonce bo spet vzšlo ...)
 - časovnost kot obrazec ustvarjanja reda → vzročnost
 - strah pred minljivostjo, pozabo, razpadom → smrt
- sama forma nas odpre
 - vživljanje → (mitični) nastanek gledališča
 - večja abstraktnost: onkraj pripovedi je onkraj spon vzročnosti (vs. linearnost časa)
 - gledališče proizvaja resničnost bolj resnično od resničnosti same
 - intimna izkušnja preseže moje lastne okvire
 - omogočajo nam, da se za hip (simbolno) dotaknemo skrivnostnega, neumljivega
 - Lacan: mit podeljuje diskurzivno formo tistemu, kar ne more biti posredovano z definicijo resnice → meje jezika
 - ker gre preko mej jezika, gre lahko tudi preko Postave: ritual je velikokrat uprizoritev ali celo dejanska kršitev prepovedi

Skrivnost in sveto

- jedro skrivnosti je vedno skrivnost sama (skrivnost je forma)
 - skrivnost vzpostavlja avtoriteto, ker subjekta nepremostljivo razmeji od nje
- ritualno žrtvovanje je umor, povzdignjen v sveto, ker zamejuje siceršnje nasilje.
 - ko nastopi kriza svetega, se meja poruši – ritualno žrtvovanje

- postane samo še en umor in hkrati ni ničesar, kar bi omejevalo siceršnje nasilje
 - svetost je naše lastno nasilje – izgnano, ekternalizirano in fiksirano
 - mit vsili simbolni red v bivajoče
 - Krščanstvo zamenja skrivnost svetega z epistemologijo. Vnese vednost, ki je ni moč izbrisati. Po eni strani osvobajajoča, a hkrati problematična, ker odpravi tudi mejo nasilju.

Tragedija

- Tragedija kot dialektika
 - Tragedija vzpostavi nerazrešljiva (moralna) dvomja, a odtegne njihovo razrešitev (sintezo). Dvomje, ki je vedno tudi (najprej) dvomje jezika.
 - “Tragedija s pomočjo legend in čustev tako zavede, da je zavedeni bolj moder od nezavedenega.” Gorgias
 - Katarza kot olajšanje ob tej nevzdržnosti ni iz reda logosa.
 - Ker je racionalna razrešitev nemogoča, junaki posežejo po nasilju, kar pa le podvoji in reproducira izvorno dilemo.
 - začaran krog nasilja

- Tragedija črpa suspenz iz zagate, kaj bi junak moral narediti, pri čemer ni nobenega suspenza, kaj bo naredil.
 - svoboda vs. usoda/nujnost
 - danes z racionalizacijo odtegujemo svobodo in s tem možnost pristno tragičnega doživetja
 - tragični lik mora biti nekoliko abstrakten, drugače je preveč odprt za vnos banalnih pojasnitev njegovega delovanja

Tragedija kot ritualno/simbolno žrtvovanje: padec velikega človeka.

Tehnika in vednost

- Tehnika in vednost obvladujeta našo vrženost v svet.
- Vsaka tehnika ali vednost sta hkrati tudi že obliki vladanja.
 - orodje deluje na obeh koncih, če je vse, kar imaš, kladivo, vidiš vse kot žeblje
 - tehnika se vpisuje v nas
 - svet je vse bolj posredovan preko tehnike do te mere, da ne doživljamo več sveta, temveč samo tehniko in njene učinke
 - gon sistematiziranja, razvrščanja, arhiviranja (spreminjanje bivajočega v subjekt tehnike)
 - čarobnost kot subverzivna sila
- pisanje kot tehnika sprevrčanja časa v prostor
- jezik, govorica, pisava, poezija
 - poezija je presežek jezika: ne da se je zreducirati na informacije, ni zamenljiva in nas v tem sili v ustvarjanje novega pomena/sveta

Apolinično in dionizično

Dionizično: [mistična] samoodtujitev; čezmernost; enost s svetom, ki raztaplja subjektivnost, slast protislovja in bolečine, afirmacija življenja, sanje.

Apolinično: individualnost, zmernost, red, videz, budnost.

Nenehen boj [za interpretacijo] in v tem dopolnjevanje.

Osebne izkaznice bogov

ROD: Titan, sin Temide

NAZIV: Preudarni, Vklenjeni

PREIVALIŠČE: osamljena skalna pokrajina
na koncu sveta

DOSEŽKI: Zevsu pomagal vreči Kronosa s
prestola, bogovom ukradel ogenj in ga
podaril ljudem

Jose

ROD: Nimfa, hči Inahosa

PREIVALIŠČE: blodi po svetu

DOSEŽKI: po njej bo poimenovano Ionsko
morje; iz nje bo vzkli kraljevski rod
aržejski; njen sin, tretji za desetimi
rodovi, bo rešil Prometeja njegovih spon

Arna Hadžialjević

ROD: Nimfa, hči Okeana

PREBIVALIŠČE: potoki, oceani, reke,
tolmuni, studenci, hudourniki, izviri

NAZIV: Veliki Inkvizitor

PREBIVALIŠČE: Sevilla

DOSEŽKI: dogradila je babilonski stolp;
nahrnila človeštvo, nase vzela njegovo
svobodo in ga naredila srečnega; vzdignila
Cesarjev meč

Anja Novak

30

ROD: Bog, Sin Zeusa

NAZIV: Sel bogov, Vodič, Tolmač, Pastir

PREBIVALIŠČE: Olimp

DOSEŽKI: kot dojenček je Apolonu ukradel
čredo; pokončal je stookega Argosa

Klemen Janežič

31

ROD: Bog, Sin Zevsa in Here

NAZIV: Šepajoči, Sajasti Bog, Izumitelj, Kovač

PREBIVALIŠČE: Olimp

DOSEŽKI: zasačil in v zlato mrežo ujel ženo Afrodito, ko je prešuštvovala z Aresom; vklenil Prometeja v verige, iz katerih ne more pobegniti; ustvaril Pandoro

Lovro Finžgar

32

ROD: Človek, potomec Adama in Eve

NAZIV: Nizkotni, Šibki, Lačni, Uporniški

PREBIVALIŠČE: Babilonski stolp

DOSEŽKI: ljudožerec; malikovalec; morilec; razglasil z usti svoje modrosti in učenosti, da zločina ni in potemtakem tudi ne greha

Nejc Cijan Garlatti in Stane Tomažin

33

ROD: Bog, sin Kronosa in Ree

NAZIV: Bogov vladar, Gromovnik, Srditi

PREBIVALIŠČE: Olimp

DOSEŽKI: premagal Titane in vrgel očeta
Kronosa s prestola; zaplodil nov rod bogov

ROD: Boginja, hči Zeusa

NAZIVI: Devica, Zaščitnica, Zdravilka

PREBIVALIŠČE: Olimp

Simon Belak

34

Sara Živkovič

35

Samo Kutin

ROD: Satir

PREBIVALIŠČE: gozd

DOSEŽKI: spremljevalec Dioniza

Ana Kravanja

ROD: Človek

NAZIV: Bakhantka, svečenica Dioniza

PREBIVALIŠČE: popotnica

Glej, nazaj

V rubriki Glej, nazaj, se avtorji
Glejevih predstav ozrejo nazaj in
post festum povejo še kaj.

Ni obale ni

Jaša Koceli

premiera: 9. februar 2013

produkcija: Gledališče Glej

Foto: Sunčan Stone

ČESA V PREDSTAVI NI

Ni obale ni je doživela kar nekaj različnih ustvarjalnih faz. Iz kratke etude v utesnjeni ladijski kabini se je razvijala najprej v dokumentarno smer o sodobnih morskih pomorščakih in nazadnje je na novo odkrivala Jarca. Predstava se je rodila iz določenih fascinacij in zamišljenih prizorov ali dejanj, ki so ohranjali naš ljubezenski odnos do vsakodnevnih iskanj na vajah in do celega projekta. Proti koncu procesa so ti osebni ljubljenci začeli odpadati pod geslom »kill your honeys«, da je ostalo, kar je bilo trdnega in celovitejšega. Nekatere izgube so bolele, a brez njih ni šlo.

Tako v predstavi ni prizora z mrtvo ribo in brodolomsko goloto. Tudi ladijskega krmila in grozozanskih vesel ni. Ni sodov, ruma in lestev iz vrvi. Prav tako ni potapljanja ladijskega poda, ni ladijskih oken in ladijskega premca. Predstava je ostala brez kapitanovega pokrivala, plašča in zemljevidov. Ni trnkov, kamnov in globusa. Ni rešilnih jopičev. Ni sekire in papirnate ladjice. Ni soli in vonja po ribah. Ni čolna, ker se je preselil v preddverje. Ni plinske svetilke in vedra. Ni plute in žakljev. Ni suhega kruha. Ni zvona in peščene ure. Ni sekstanta. Ni molitve in daljnogleda. Ni harpune. Ni lune. Ni verig in zastave. Ni koluta. Ni megle. Ni školjk. Marsičesa ni. Tudi revolucije in politike ni, ampak ti že v osnovi nista bili med ljubljenci.

In predvsem – ni obale ni. Ampak slednje je nalašč.

**Glej,
naprej**

Glej, svoje glavo naprej!

Beseda umetniškega vodje ob odhodu

Marko Bulc

umetniški vodja Gledališča Glej

v sezonah 2010/11–2012/13

(Beri s primerno dozo patosa.)

Med stebri gledališča Glej sem prvič (o)živel ob koncu leta 2003 in v začetku 2004 kot asistent režiserja Jerneja Lorencija pri predstavi *Tihožitje*. Z režijama predstav *Čefurji raus!* Gorana Vojnoviča in *Most na krvi* Damirja Avdića je po letu 2009 Glej postal moj gledališki »domači teren«. Ko me je Jure Novak nekaj mesecev kasneje povabil v ožjo vodstveno ekipo kot pomočnika umetniškega vodje pa tudi drugi dom. In od jeseni 2010 do včeraj sem ga umetniško vodil. Danes ga zapuščam, da bova oba (o)živela.

(Beri objektivno, a čustveno, s stisnjenimi zobmi in z mislijo na Brechta.)

Tri sezone sem skušal slediti viziji, da je Glej predvsem samosvoje gledališče, prostor, ki pestri in razširja gledališko ponudbo v ljubljanskem, slovenskem in (vedno bolj tudi) tujem gledališkem prostoru z raziskovalnimi gledališkimi projekti in s predstavitev novih generacij gledališčinikov, ki jim ponuja oskočno desko v profesionalno gledališko kariero.

Gledališče Glej je v ta namen zadnja leta odpiralo vrata (naj)mlajšim generacijam ustvarjalcev in ponudil publiki in gledališčnikom raznovrsten program: od predstav in eksperimentalnih miniaturnih do izobraževanj za otroke in profesionalce, od avtorskih koncertov scenskih glasbenikov do komornih seminarjev in bralnih uprizoritev, od mednarodnih gostovanj Gleja v tujini do predstav iz tujine v Gleju in še mnogo več. V tem obdobju smo izrazito povečali število javnih dogodkov na domačem odru in hkrati intenzivno gostovali po Sloveniji in tujini. Preboj čez mejo smo načrtali tako s programom *Glej, čez mejo!* kot s povezovanjem s Slovenskim mladinskim gledališčem pri organizaciji *Preleta*, show-case festivala obeh gledališč, ki ga zadnji dve leti pripravljamo skupaj.

(Beri svečano in razrvano.)

Rezultati so vidni in zgovorni: zadovoljno občinstvo, ki se je vrnilo v Glej, opazno povečanje zanimanja strokovne kritike za naše produkcije, pohvale posameznikov in organizacij, s katerimi sodelujemo doma in v tujini, (spet) redna udeležba

na praktično vseh pomembnih domačih festivalskih dogodkih ter nenazadnje prejete nagrade na le-teh doma in v tujini v zadnjih dveh letih (*Life@anti*, *Gozd raja*, *Kako je Jaromir iskal srečo*).

(Beri s prstom v ustih.)

Verjamem, da mora Gledališče Glej ostati poligon, ki prihajajočim generacijam ustvarjalcev omogoča hitro in učinkovito vpletanje v ustvarjalne procese in izzivalno ustvarjalno platformo ter vstopno točko v slovenski gledališki prostor. Želim si, da bi tudi v prihodnje ostal odprta, razvejana produkcijska hiša in gledališče z jasno vizijo ter izzivalnim gledališkim programom, ki se ne boji močnejših povezovanj v domačem prostoru, predvsem pa s tujimi sorodnimi gledališči in producenti.

(Beri miže, zazrt v daljavo.)

Glejev program sem v letu odhoda dopolnil z vsebinsko-produkcijskim sklopom, poimenovanim *Glej, Rezident!*, ki posameznemu režiserju/ki oz. umetniški skupini nudi enoletno zavetje v Gledališču Glej za razvijanje projekta ali več prepletenih projektov. Enoletna rezidenca predstavlja antipod utečenim dvomesečnim vadbenim procesom, ki so osredotočeni na končni izdelek. *Glej, Rezident!* slavi ustvarjalni proces in možnost napake. Upam, da se bo prijel in bogatil Glejev program v naslednjih letih.

Tu pa je še en novorojenec, ki čaka na rojstvo, programska novost, ki sliši na ime *Glej, v angleščini* oziroma *Glej, In English*. Gre za dvonivojski pilotni projekt, s katerim bi radi Glejeve predstave, ki jih igramo v slovenščini, s podnapisi v angleščini približali tujcem, živčim v Ljubljani, kot tudi turistom, ki obiščejo naše glavno mesto, in hkrati, kar je še pomembneje, (ko)producirali predstave v angleščini in v ta proces vključili tuje gledališčinike, živče v Ljubljani. Verjamem, da bo to omogočilo gledališko izkušnjo, kakršnih v Ljubljani primanjkuje, obenem pa omogočilo izvrstnim tujim gledališčnikom, ki živijo med nami, delo (in vez z lokalnimi ustvarjalci).

Gledališča Glej zaenkrat ohranja odprti poziv, ki celo leto vabi ustvarjalce k predložitvi konceptov za predstave in tako odpira možnost široke izbire projektov in obenem vpogled v konceptualna

razmišljanja »nevidnih« umetnikov, ki drugje (še) ne pridejo do možnosti produkcije. Želim si, da bi bilo tako tudi v prihodnje, da bo Glej ostal prostor ustvarjalne svobode, ki v prepletu odprtega poziva in drznega umetniškega vodenja ohranja nujno potrebno visoko kakovost programa in spodbuja razvoj raziskovalnih scenskih umetniških praks in nagovarja neveljavljene ustvarjalce k ustvarjalnemu preboju.

(Beri vsaj tako hitro kot radijski komentator komentira hokej na ledu.)

Vsekakor pa je treba poudariti, da Glej v zadnjih letih dosega zavidljive uspehe zaradi izjemne požrtvovalnosti celotne ekipe, s kapetanko (društva) Ingo v špici napada, Barbaro in Rokom v (pisarniški) zvezni vrsti in Gregijem, Martinom in Bučotom v obrambni liniji (dvorane). Tu je še plejada izjemnih strokovnih sodelavcev in terapevtov v ozadju ... Ekipa je motivirana in uigrana. In na vstop je že pripravljen nov »ustvarjalec igre«, Marko Bratuš ...

(Beri dobesedno med vrsticami.)

Novemu umetniškemu vodji Gleja želim čim več svojeglavosti.

Gledališče Glej

Gregorčičeva 3
1000 Ljubljana

www.glej.si

Predsednica društva, producentka in
koordinatorka programov: Inga Remeta
Umetniški vodja v odhajanju: Marko Bulc
Umetniški vodja v uvajanju: Marko Bratuš
Producentka: Barbara Poček
Odnosi z javnostmi: Rok Avbar
Urednica *Glej, Lista!*: Urška Brodar
Poslušaj – delavnica gledališke glasbe: Katarina Avbar
Vodja tehnike: Grega Mohorčič
Tehnična podpora: Borut Bučinel, Martin Lovšin

Glej,

PROMETEJ

Glej, Lista!

Letnik 5, št. 2, marec 2013

Urednica: Urška Brodar
Lektorica: Svetlana Jandrić
Oblikovanje in prelom: Mina Žabnikar – Grupa Ee

Izdajatelj: Gledališče Glej

Tisk: Stane Peklaj s. p.

Naklada: 500

ISSN 1855-6248

Podpirajo nas: Ministrstvo za šolstvo, znanost, kulturo in šport RS,
Mestna občina Ljubljana, ŠOU v Ljubljani, STIKS – Društveno stičišče
ŠOU v Ljubljani, GOOJA IT, interaktivni mediji, d.o.o., TAM-TAM
d.o.o., Društvo za promocijo glasbe, Super Catering, Igra I2R d.o.o.